

PŘIJĎ KE MNĚ DOMŮ!

“BYL JSEM CIZINEC A PŘIJAL JSI MĚ”

SKUTKY MILOSRDENSTVÍ UVÁDÍ SRDCE DO POHYBU

naslouchám

První vlastností křesťanské lásky je milovat všechny. Toto umění křesťanské lásky chce, abychom milovali jako Bůh, který miluje všechny a bez rozdílu. Taková láska nedělá rozdíly mezi sympatickým a nesympatickým, starým nebo mladým, krajanem nebo cizincem, bílým, černým nebo žlutým, Evropanem nebo Američanem, Afričanem nebo Asiaticem, křesťanem nebo židem, muslimem nebo hinduistou...

Vyjádřeno dnes běžně používaným jazykem, můžeme říci, že láska nezná «žádnou formu diskriminace».

Chiara, L'arte di amare, Roma 2005

ptám se

Svět, domov

“Často slyšíme někoho říkat: Ať si jdou cizinci k sobě domů!”.

A jaký je jejich domov? Jejich domovem je svět! Žijeme v době globalizace. Všichni o globalizaci mluví a jsou za ni rádi, „jejich domovem“ je tedy svět a proto si mohou jít, kam se jim zachce.

Strach vede lidi k tomu, že říkají takové věci. Ale vy, kdo nemáte strach, protože milujete, ani nemějte strach dobře mluvit o těchto lidech se svými přáteli, spolužáky, známými (...) **Pomyslete, jak byste chtěly vy, aby se chovali k vám, kdybyste šli do jiného národa, jiné země, jiného města.**

Určitě byste byly rády, kdyby vás přijali dobře, kdybyste nemusely mít z nikoho strach, místo toho, že byste se setkávaly s lidmi, kteří se na vás dívají s podezřením a obavami. Tak i my o nich máme hovořit dobře, to je to, co máme dělat.”

Vera Araujo | Socioložka

čtu

(najdi si chvíli na přečtení tohoto příběhu: **Pokuste se najít v evangeliu příběhy, ve kterých byl Ježíš poutníkem a lidé mu poskytli přístřeší: Lk 10, 38-42; Lk 19, 1-10).**

Můžeš si to vystříhnout a vložit do tvého deníku nebo pověsit v kuchyni...

Možná máš spolužáka z jiné země nebo znáš někoho takového, protože bydlí ve vaší čtvrti? **Často pro ně není samozřejmé najít si nové kamarády a cítit se dobře přijatý.**

Vybarvím si jeden domek, když se skamarádím s klukem nebo holčou z jiné země.